

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Toma Nadejda, Alerguș Constantin, Țurcan Anatolie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpatul Ursu Serghei, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău /sediul central/ din 03 mai 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Ursu Serghei XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 07.11.2016 – 03.05.2017 (prima instanță);
2. 24.06.2017 – 21.09.2017 (instanța de apel);
3. 23.01.2018 – 03.04.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul central/ din 03 mai 2017, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Ursu Serghei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (1) și art. 264¹ alin. (3) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa, în baza:

- art. 264 alin. (1) Cod penal – 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității;

- art. 264¹ alin. (3) Cod penal – 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În conformitate cu art. 84 Cod penal, prin cumul parțial de pedepse, lui Ursu Serghei i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

S-a încasat de la Ursu Serghei în beneficiul părții vătămate Permiacova Irina, prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei, prejudiciul material în sumă de 11 284 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 3 500 lei.

S-a încasat de la Ursu Serghei în beneficiul părții vătămate Vrancean Cristina, prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei, prejudiciul material în sumă de 3 898 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 3 500 lei.

S-a respins solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 309 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Ursu Serghei la 13 august 2016, aproximativ pe la ora 21:20 min., conducând automobilul de model "Mazda 121" cu n/î xxxxx, se deplasa pe bd. Traian, din direcția bd. Dacia spre str. Grenoble și, ajungând la trecerea pentru pietoni, ignorând cerințele pct. 20 subpct. 2) RCR, potrivit căroră „semnalul de culoare roșie interzice trecerea, la semnalul roșu a semaforului vehiculele vor fi oprite imediat înaintea semaforului”, continuând deplasarea la culoarea roșie a semaforului, n-a manifestat atenție sporită la circulație, n-a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, n-a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul la momentul respectiv, n-a luat în considerație starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nu a adaptat o viteză corespunzătoare condițiilor de drum care iar garantează securitatea circulației și n-a cedat trecerea pietonului, deși era obligat să-i permită trecerea, având posibilitate reală de a-l observa, prin ce a încălcat cerințele pct. 3 RCR potrivit căroră "Participanții la trafic sînt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sînt provocate de circumstanțe iminente.", cerințele pct.4 RCR, potrivit căroră "Orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia", cerințele pct. 45 a-1 RCR, potrivit căroră "Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. (2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a

nu pune în pericol siguranța traficului” și cerințele art. 22, alin. 4) din Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, potrivit căruia „participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluiditatea și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic” și, ca urmare, a comis tamponarea pietonului Permiacova Irina, care traversa carosabilul de la dreapta spre stânga, relativ deplasării unității de transport, nemijlocit pe marcajul rutier - trecere pentru pietoni, la culoarea verde a semaforului predestinat deplasării pietonilor, cauzându-i ultimei, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2907/D din 03.10.2016 - vătămări corporale medii.

2.1 Tot el, la 13.08.2016, aproximativ la ora 21:20 min., având scopul evitării răspunderii pentru faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, narcotică sau cu efect analogic, după ce, conducând automobilul de model ”Mazda 121” cu n/î XXXXX, deplasându-se pe bd. Traian municipiul Chișinău a comis accident de circulație, tamponând pietonul Permiacova Irina, care traversa carosabilul nemijlocit pe marcajul rutier - trecere pentru pietoni, la culoarea verde a semaforului, cauzându-i ultimei, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2907/D din 03.10.2016, vătămări corporale medii, fiind bănuit de consumare de alcool a fost condus la sediul Dispensarului Republican de Narcologie, unde, conform procesului verbal nr. 5554 din 13 august 2016, a refuzat de la examinarea medicală și recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical. în vederea constatării alcoolemiei, încălcând astfel cerințele pct. 11 RCR, potrivit căruia „Conducătorul de vehicul, înainte de plecare în timpul deplasării, este obligat: j) să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate conform art. 264 alin. (1) Cod penal – *Încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății*, și conform art. 264¹ alin. (3) Cod penal – *refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolemică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical*.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Scutaru Adrian, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie admisă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului în beneficiul

statului suma de 309 lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei medico – legale invocând că, obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat prin cererile lor producerea unor cheltuieli, mai mult a indicat că obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

3.2 Inculpatul Ursu Serghei, prin care a solicitat casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă și acțiunea civilă să fie admisă în principiu lăsând ca cuantumul să fie stabilit de către instanța civilă invocând că prima instanță nu a stabilit și nu a luat în considerație prezența circumstanțelor atenuante – recunoașterea vinovăției, săvârșirea pentru prima oară a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, și faptul că anterior nu a mai fost condamnat, fapt ce a dus la stabilirea unei pedepse maxime sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru ambele infracțiuni a câte 160 ore și a unei pedepse maxime complementare de 5 ani privare de dreptul de a conduce mijloace de transport.

A mai indicat că prima instanță nu a motivat și nu a aplicat prevederile art. 84 Cod penal cu privire la absorbția pedepsei mai ușoare de cea mai gravă, astfel, a statuat că instanța incorect a individualizat pedeapsa aplicată, nemotivându-și soluția aplicării maximului pedepsei cât și maximul pedepsei complementare.

La fel, a menționat că instanța neîntemeiat a admis acțiunile civile în cuantumul stabilit pe motiv că au fost anexate bonuri de plată în mărime totală de 3 458 lei, pe când instanța a încasat în folosul părții vătămate Permeacova Irina suma de 11 284 lei ca prejudiciu material suferit și în folosul părții civile Vrancean Cristina suma de 3 898 lei ca prejudiciu material suferit, a mai indicat că nu îi este clar în baza căror probe, instanța a încasat suma de 11 500 lei nefiind probată în instanța de judecată.

Mai mult, a invocat că instanța nu a motivat soluția de a încasa de la inculpat sumele prejudiciului moral în folosul lui Permeacova Irina în mărime de 50 000 lei și în folosul lui Vrancean Cristina în mărime de 10 000 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2017, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate și menținută sentința.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță la pronunțarea sentinței, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunile imputate.

Instanța de apel a indicat că cerințele procurorului sunt neîntemeiate, pe motiv că din actele anexate la dosar, s-a constatat că prin ordonanțele OUP din

02.09.2016, 30.09.2016, 02.09.2016 și 30.09.2016 s-a dispus efectuarea expertizelor medico – legale a părții vătămate (f.d 43, 49, 66, 74), astfel, instanța de apel a indicat că, în cazurile când expertizele au fost dispuse de organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Cât ține de argumentele inculpatului în cererea de apel, instanța de apel a constatat că prima instanță a ținut cont de circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, indicând că la individualizarea pedepsei, prima instanță a ținut cont de dispozițiile art. 75 Cod penal, de limitele pedepsei, de gradul de pericol social a faptelor – infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal este mai puțin gravă iar infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (3) este ușoară, împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, personalitatea inculpatului – se caracterizează negativ, nu se află la evidența medicului narcolog, se află la evidența medicului psihiatru cu diagnoza – labilitate emoțională și lipsa circumstanțelor atât atenuante cât și agravante.

Mai mult, instanța de apel a constatat că nu poate fi reținut argumentul inculpatului precum că prima instanță a încasat o sumă exagerată, or, partea vătămată Permiacova Irina a anexat probe din care ar rezulta suportarea de către ea a cheltuielilor pentru restabilirea sănătății în sumă de 3 944 lei, în același timp a indicat că suma neprobată prin bonuri, dar probată prin alte înscrisuri din care rezultă că aceste sume au fost cheltuite pentru restabilirea sănătății în sumă de 7 340 lei și în total suma de 11 284 lei, referitor la prejudiciul moral, instanța de apel la fel a constatat că prima instanță a adoptat o soluție întemeiată pe motiv că instanța de judecată nu are puterea de a restabili partea vătămată în situația anterioară încălcării drepturilor ei, astfel este necesar acordarea unei sume de bani cu titlu reparator pentru prejudiciul moral suferit.

La fel, instanța de apel a constatat că Vrancean Cistina a anexat probe ce demonstrează suportarea de către ea a cheltuielilor pentru restabilirea sănătății în sumă de 3 898 lei, referitor la prejudiciul moral, instanța de apel la fel a constatat că prima instanță întemeiat a dispus încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Ursu Serghei, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu stabilirea unei pedepse mai blânde și respingerea acțiunii civile, invocând:

- decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- consideră că instanța de apel nemotivat a casat hotărârea și i-a stabilit o pedeapsă privativă de libertate cu executarea pedepsei în penitenciar;

- atât prima instanță cât și instanța de apel nu a stabilit și nu a luat în considerație prezența circumstanțelor atenuante – recunoașterea vinovăției, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave;

- atât prima instanță cât și instanța de apel nu au motivat și nu au aplicat prevederile art. 84 Cod penal cu privire la absorbția pedepsei mai ușoare de cea mai gravă;

- atât prima instanță cât și instanța de apel nu a individualizat corect pedeapsa aplicată, nemotivându-și soluția aplicării maximului pedepsei cu munca neremunerată și complimentară;

- atât prima instanță cât și instanța de apel au încasat pe lângă sumele probate cu bonuri pentru repararea prejudiciului material în beneficiul lui Permeacova Irina suma de 7 340 lei și a lui Vrancean Cristina suma de 7 050 lei, nemotivând prin ce se dovedește suportarea acestor cheltuieli;

- atât prima instanță cât și instanța de apel au încasat sume exagerate de mari pentru repararea prejudiciului moral, nemotivându-și soluția.

6 La recursul ordinar declarat de inculpat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentare a învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat respingerea recursului inculpatului cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că atât prima instanță cât și instanța de apel au constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect au stabilit pedeapsa și mărimea prejudiciului atât material cât și moral.

6.1 La recursul ordinar declarat de inculpat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a mai depus referință și avocatul Țmocno Ina în interesele părților vătămate Permeacova Irina și Vrancean Cristina, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat respingerea recursului inculpatului cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că:

- motivele invocate de recurent nu-și găsesc confirmarea;

- legalitatea și temeinicia hotărârilor primei instanțe și a instanței de apel este evidentă;

- lui Permeacova Irina i-au fost cauzate vătămări corporale medii, ea având un copil minor a fost privată de posibilitatea de a desfășura careva activități, iar soțul a fost nevoit să se ocupe de grija ei din contul orelor de muncă;

- lui Vrancean Cristina i-au fost cauzate vătămări corporale, mai mult, din cauza stresului suportat a pierdut sarcina – „Sarcina stagnată în evoluție”, fapt confirmat prin certificatul medicului ecografist, iar potrivit ortopedului –

vertebrolog, i-au fost recomandate suplimentar ședințe de kinoterapie pe motiv că boala apărută în urma accidentului este în evoluție;

7. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând cont de opiniile expuse în referințe, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă respingerea ca inadmisibil a recursului în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal lărgit reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, Colegiul penal lărgit în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, întemeindu-și soluția de menținere a sentinței primei instanțe, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de inculpat în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Cât ține de temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței

de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția în privința vinovăției inculpatului și la aplicarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, a luat corect în considerare, gravitatea infracțiunilor săvârșite, o infracțiune fiind mai puțin gravă iar cealaltă ușoară, precum și lipsa circumstanțelor agravante și atenuante, se caracterizează negativ, nu figurează la evidența medicului narcolog, figurează la evidența medicului psihiatru cu diagnoza – labilitate emoțională, mai mult, instanța de apel a indicat că la caz se atestă circumstanțe ce indică că inculpatul își dădea seama de caracterul antisocial al faptelor sale, a prevăzut rezultatul faptelor sale și le-a urmărit prin săvârșirea acestora, prin urmare a săvârșit faptele cu vinovăție sub forma intenției directe, precum și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a redus corect pedeapsa în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol.

Totodată, Colegiul penal reține că instanța de apel, corect a adoptat soluția în cauza dată în temeiul art. 415 alin. (1) pct. 2) și art. 419 Cod de procedură penală, menținând sentința primei instanțe, prin care s-a stabilit o pedeapsă echitabilă aplicată inculpatului în limitele sancțiunii cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Cât ține de motivele indicate în recurs precum că instanța de apel nemotivat a casat hotărârea și i-a stabilit o pedeapsă privativă de libertate cu executarea pedepsei în penitenciar și că atât prima instanță cât și instanța de apel nu a stabilit și nu a luat în considerare prezența circumstanțelor atenuante ca – recunoașterea vinei, săvârșirea pentru prima oară a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, Colegiul penal lărgit indică că sunt declarative, or, instanța de apel a menținut sentința prin care inculpatului i s-a stabilit pedeapsa – muncă neremunerată în folosul statului și nu o pedeapsă privativă de libertate cu executarea în penitenciar.

Referitor la temeiurile invocate de inculpat că atât prima instanță cât și instanța de apel nu au individualizat corect pedeapsa aplicată, nemotivându-și soluția aplicării maximului pedepsei, au încasat pe lângă sumele probate prin bonuri pentru repararea prejudiciului material în beneficiul părților vătămate nemotivând prin ce se dovedește suportarea acestor cheltuieli și au încasat sume exagerate pentru repararea prejudiciului moral nemotivându-și soluția, Colegiul penal lărgit indică că sunt niște temeuri declarative ce nu corespund realității or, aceste motive au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului (f.d. 219 – 221), motivare pe care Colegiul penal lărgit o însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

9. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul Ursu Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2017 în cauza penală privindu-l pe **Ursu Serghei XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 aprilie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Alerguș Constantin

Țurcan Anatolie